Der er tidspunkter hvor kolde tal bliver til frygtelig virkelighed, hvor selv nok så dyre ord bliver fattige - hvor handling er nødvendig.
Sådant et øjeblik kom da der for få dage siden var verdenstopmøde i Sydafrika. Her samledes verdens ledere og deres opgave var klar: Skab en mere tryg og lige verden, arbejd for reelle tiltag mod sygdom, miljøproblemer og fattigdom.
Men karakteren til verdens ledere og vores egen statsminister blev lige så klar: Dumpet. Desværre. Trods mange store ord var det uendeligt småt med handling - den rige Verden- og den danske regering stod ikke ved sit ansvar.
Et af de steder hvor det blev lysende klart er i de fattige sorte kvarterer, der ligger blot få kilometer fra statsledernes mødelokaler. Her kan man møde Sydafrikas fremtid - børn der i tryghed burde lege og lære. Men sådan er virkeligheden ikke. Hver tredje af Sowetos børn vil vokse op - og opleve det værste. De vil opleve at miste mor eller far eller begge forældre til AIDS. For dem har døden og sorgen ansigt, for dem er ofrene af kød og blod. Her kan og skal Danmark, EU og resten af verden gøre en forskel.
Men vi kender desværre kun alt for godt regeringens svar. Sammen med Dansk Folkeparti vil man skære, dybt - meget dybt i den danske udviklingsbistand. Og det på trods af at statsministeren på topmødet - badet i tv-lys og flankeret af sin spindoctor - havde aflagt både Mandela og Sowetos fattige fint besøg.
Det er beskæmmende, at opleve at udsyn er afløst af snæversyn, og statsmandskunst af sognerådspolitik. At regeringen har pantsat Danmarks internationale ansvar hos Søren Krarup, Jesper Langballe og Mogens Camre.
For kære statsminister. Politisk lederskab er ikke at lefle for Dansk Folkeparti. Politisk lederskab er at have vilje og mod til at gøre det rigtige,
Der må derfor gå et klart signal fra denne
kongres til Anders Fogh Rasmussen. Skam dig når du med den ene hånd klapper Sowetos børn på hovedet - alt imens du med den anden klapper pengekassen i...
For bare ti år siden var der mange af jer som sidder i den her sal der kæmpede for at de børn kunne vokse op i et frit og demokratisk Sydafrika.
Den kamp blev vundet.
Nu er tiden kommet til, at vi giver Afrikas børn muligheden for at få et anstændigt liv.
Det er vores mål - det er vores ansvar.